

דף נו.

עין משפט ג.ד. יו"ד סימן שלא סעיף פו

פ.ו. צב. גמר מלאכה של היין משיניחהו בחבית וישלה החרצנין והזגין מעל פני החבית, אבל כשהוא בתוך הבור ומגביהו לשים אותו בחבית שותה ממנו עראי.

דף נו :

עין משפט א. יו"ד סימן קכג סעיף ב
עין לעיל דף נה: עין משפט ג

עין משפט ב. יו"ד סימן קכג סעיף כא
עין לעיל דף נה: עין משפט ד

עין משפט ג. יו"ד סימן קכד סעיף יא

יא. יא. הנגיעה האוסרת היא שיגע בידו או ברגלו **ל** או בדבר אחר שבידו בכוונה וישכשך.

הגה: וי"א דאם נגע ברגלו אינו אוסר בהנאה, דאין דרך ניסוך בכך.

יא. יב. אפי' נגע בפיו כגון ששתה **מ** ממנו או שמצץ בצינור **נ** מהחבית

ל. ממשנה דף ס', וכ"כ הרי"ף והרא"ש, אמנם הרשב"א והר"ן ורי"ו ומרדכי העלו דניסוך רגל לא שמיה ניסוך לאסור בהנאה, וכן נראה מדברי הרמב"ן והרמב"ם בפ"א ממ"א. אבל נגע ביין ולא שיכשך כלל מותר בהנאה ואסור בשתיה. וכ"כ בבא"ח פרשת בלק שנה שניה סעיף י.

מ. בין ששתה מהחבית עצמה בין ששתה מהכוס והחזיר ישראל המותר לחבית, אבל בנגיעה לחוד בלא שיכשך אינו אוסר בהנאה, ואין חילוק בין שיכשך מועט או הרבה. ש"ך ס"ק כ"א.

נ. ומיירי כגון שלא נגע ביין בצינור כגון שנתנו הישראל מתחילה ביין וכשרוצה להעלות היין מצדד בחבית עד שמגיע היין בצינורית דאל"כ אפי' לא העלה היין אסור בהנאה משום נוגע ביין ע"י דבר אחר וכאן זה הצינורית. כ"כ הש"ך בס"ק כ"ב מהתוס' בדף נ"ח, וסיים מיהו לדידן מותר מגע עכו"ם ע"י דבר אחר בשתיה במקום הפסד, כמו בסעיף כ"ד.

והעלהו לפיו הרי כל היין אסור בהנאה.

יא. יג. כלי שיש לו "חוטמין" זה משפכים או ברזים, כמו שיש לכלי שנוטלים ממנו ידיים, ויש בו יין יכול למצוץ הישראל ממנו מחוטם אחד והעכו"ם מחוטם שני כאחד ובלבד שיפסיק הישראל ס קודם שיפסוק העכו"ם למצוץ.

הגה: נגע העכו"ם ברתיחה שעל היין הוי כנגע ביין בעצמו ע.

ס. מימרא דרב זוטרא שם בדף נ"ט ע"ב. ובב"י כתב דממדת חסידות יש לזהר שמא יקדים ויפסיק העכו"ם ראשונה ועשה אותו יין נסך בהפסקת מציצתו דמה שלא הגיע לפיו הרי מ"מ העלהו והחזירו לחבית. ש"ך ס"ק כ"ד.
ע. משמע דאף בהנאה אסור מיהו הש"ך כתב דבמקום הפסד אפי' נגע ביין עצמו מותר בהנאה. ש"ך ס"ק כ"ה.